

[Finn Christensen.]

tiden ud uden aktivt at medvirke til den form for kontrol og opfølgning og dermed helbredelse, som den nye ordning giver mulighed for. Vi kender denne laden-stå-til i forbindelse med, at vi meget ofte, før vi får f. eks. en klient på invalidepension, siger: nå ja, men du har jo stadig væk ret til nogle måneders dagpenge. Vi kender problemstillingen inden for arbejdsløsheds-kasserne: du har jo stadig væk ret til lidt arbejdsløsheds-understøttelse, før du kommer på folkepension. Jeg er ikke sikker på, at det er den rigtige form for motivering til en aktiv socialpolitik, der ligger i at påberåbe sig en besparelse og en administrativ besparelse ved i denne omgang at udskyde afskaffelsen af varighedsbegrænsningen, tværtimod.

Jeg har selvfølgelig noteret mig, at man fra kommunal side ikke har kunnet garantere, at det sociale apparat alle steder vil være fuldt udbygget lige fra starten til at påtage sig alle de mange problemer og løse alle de mange problemer, der opstår i forbindelse med denne 3 måneders følgen op. På den anden side, hvis vi holder os til den varighedsbegrænsning på et år, vi har, så har man allerede dér 4 check, nemlig et hver tredje måned. Jeg går ud fra, at det kun vil blive dem med de allermest langvarige og dermed hårdnakkede sygdomme, der vil komme ud over det første år — den varighedsbegrænsning, vi kender i dag — og jeg finder det helt utilstedeligt og helt urimeligt, at netop denne specielle gruppe skulle gå bort fra den dagpengeordning og den dagpengeydelse, der er fastlagt i loven, for at gå over på den lavere ydelse, der gælder efter forsorsloven.

Om stillingen for de selvstændige erhvervsdrivende skal jeg blot pege på, at forslaget også her indeholder forbedringer. De vil få ret til dagpenge fra det offentlige efter 5 uger på lige fod med alle andre, mens de i dag er henvist til en frivillig forsikring, som desværre kun de færreste benytter sig af. Herudover får de adgang til frivilligt at sikre sig i de første 5 uger med tilskud fra det offentlige, og jeg vil da håbe, at mange flere end nu vil benytte sig af dette tilbud som et naturligt supplement til den almindelige sikring, alle vil få del i efter 5 ugers perioden. Mindretallet synes i denne sag udelukkende at sammenligne med den tidli-

gere regerings forslag, men det foreliggende lovforslag giver imidlertid ret til dagpenge fra samme tidspunkt, nemlig efter 5 uger, og indeholder endda forbedringer gennem afskaffelsen af varighedsbegrænsningen og et højere maksimumsbeløb samt en højere procentuel dækning både i forhold til den bestående ordning og i forhold til det af den tidligere regering fremsatte forslag.

Nu skal man jo være varsom med, hvad man siger, men personlig er jeg skuffet over, at mindretallet har den indstilling, de har i denne sag. Inden for den sidste snes år kan der vist ikke nævnes mange tilfælde, hvor de borgerlige partier har stemt imod større sociale forbedringer. Når vi lige undtager, hvad jeg nævnte i starten, de 300 mill. kr., vi diskuterede her for en halv snes dage siden, så tror jeg ikke, det er forkert at sige, at der har stort set her i folketinget været enighed, når vi har skullet gennemføre store sociale reformer, og jeg vil gerne slutte med at gøre nogle bemærkninger desangående.

Venstre, der var blandt initiativtagerne til socialreformkommissionen, og hvis minister i den forrige regering fremsatte det første dagpengeforslag, som også hvilede på kommissionens arbejde, og som har dannet udgangspunktet for den videreudbygning, den nuværende socialminister har foreslået, kan venstre virkelig bringe sig i en sådan situation, at det enten vil afholde sig fra at stemme om eller direkte stemme imod dette lovforslag? Jeg tvivler herpå.

De konservative, som bliver så uendelig vrede rundt omkring på møderne i landet, hvis man bare tillader sig at drage deres sociale forståelse i tvivl, vil de virkelig bringe sig i en situation, hvor de enten undlader at stemme eller faktisk stemmer imod dette socialt meget, meget positive, som dette dagpengeforslag er udtryk for? Jeg tror ikke på det.

Endelig de radikale, som farer land og rige rundt og prøver på at fremstille sig selv som et social-liberalt parti i midten, hvor den så end måtte ligge, kan det virkelig, kan det virkelig gå sådan, at ved gennemførelsen af dette lovforslag vil de radikale sætte sig udenfor, måske oven i købet stemme imod?

Nå ja, det bliver de tre partiers egen afgørelse, og egentlig skulle man måske slutningsvis sige: der sker måske ikke så meget